

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 150
din 11.03.2008

Dosar nr: 100/2008

Petiția nr: 2.403/07.02.2008

Petent: M. I

Reclamat: Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse

Obiect: diferențierea accidentaților de război în afara serviciului ordonat care erau în evidența Oficiului Central de Plată a Pensiilor la data de 01.04.1999 și cei care nu erau

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1. M. I Str.

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, Str. Dem I. Dobrescu nr. 2-4, sector 1, București

II. Obiectul sesizării

Petentul, prin **Petiția nr. 2.403/07.02.2008**, arată că prin **Nota nr. 950/30.06.1999** a Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse s-a creat o diferențiere a accidentaților de război în afara serviciului ordonat.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul consideră discriminare diferențierea dintre accidentații de război în afara serviciului ordonat care erau în evidența Oficiului Central de Plată a Pensiilor la data de 01.04.1999 și cei care nu erau.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate pentru data de 11.03.2008.

La audierea din 11.03.2008 s-a prezentat reclamatul, prin dl. M. I. I. șef serviciu contencios.

La dosar a depus puncte de vedere reclamatul (**Adresa nr. 2.014/27.02.2008**, semnată de C. C., director al Direcției Legislația Muncii, înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării — în continuare CNCD — cu **nr. 3.760/04.03.2008**).

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Petentul arată că prin **Nota nr. 950/30.06.1999** a Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse s-a creat o diferențiere a accidentaților de război în afara serviciului ordonat. Această diferențiere afectează dreptul la pensie IOVR și dreptul la diferite indemnizații.

Depune la dosar **Nota nr. 950/30.06.1999**.

Reclamatul, prin **Adresa nr. 2.014/27.02.2008**, arată că prestațiile necontributive prevăzute de **Legea nr. 49/1999** prezintă un caracter predominant reparatoriu. După data de 1 august 1959, potrivit instrucțiunilor date în aplicarea Decretului nr. 292/1959, a fost reglementată situația accidentaților de război în afara serviciului ordonat în sensul că, având același statut, aceste persoane au beneficiat de pensie IOVR pe parcursul întregii vieți fiind asimilați invalizilor de război.

Afirmă că petentul nu face dovada existenței unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că **Nota nr. 950/30.06.1999** acordă drepturi accidentaților de război în afara serviciului ordonat care erau în evidența Oficiului Central de Plată a Pensiilor la data de 01.04.1999, data la care a intrat în vigoare **Legea nr. 49/1999**. Accidentații de război în afara serviciului ordonat au beneficiat de anumite drepturi și înaintea apariției **Legii nr. 49/1999**, prin urmare erau în evidența Oficiului Central de Plată a Pensiilor.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Conform art 2, alin. (4) din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată, formulează principiul comparabilității: „exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”.

Colegiul Director a reținut că petentul, împreună cu alte persoane arătate în petiție, nu figurează în evidența Oficiului Central de Plată a Pensilor la data de 01.04.1999, data la care a intrat în vigoare **Legea nr. 49/1999**. Practic diferențierea provine din această neînregistrare, care creează diferențierea, și nu

din **Legea nr. 49/1999** sau din **Nota nr. 950/30.06.1999**. Petentul nu arată nici motivele pentru care nu a fost înregistrat în evidența Oficiului Central de Plată a Pensiilor, nici data la care înregistrarea ar fi fost refuzată. Ca urmare, Colegiul Director nu are posibilitatea de a analiza aspectele legate de caz, cum ar fi tardivitatea sau netardivitatea acțiunii. Conform **O.G. nr. 137/2000**, republicată, art. 20 alin. 6, „*persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte*”.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Clasarea petiției din lipsă probe, având în vedere art. 20 alin. 6 al **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Vicepreședintă

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Data redactării 11.03.2008

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

